

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 277

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 martie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
297.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava ca fiind de utilitate publică....	2
299.	— Hotărâre pentru modificarea Normelor privind supravegherea de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a modului de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 603/2011	2–3
301.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de investiții și intervenții în cazarma 705 Pitești”	3–4
302.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de intervenție la pavilionul B în cazarma 646 Brașov”	4–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
2.657.	— Ordin al ministrului culturii pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.562/2010 privind aprobarea Procedurii de acordare a autorizațiilor pentru cercetarea arheologică	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 1 din 18 ianuarie 2021 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)		6–15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE		
Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)		16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoaşterea Asociaţiei Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, persoană juridică română, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Suceava, str. Ion Vodă Viteazul nr. 2, judeţul Suceava, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul muncii şi protecţiei sociale,
Raluca Turcan
Ministrul sănătăţii,
Vlad Vasile Voiculescu

Bucureşti, 10 martie 2021.
Nr. 297.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor privind supravegherea de către Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor a modului de punere în aplicare a sancţiunilor internaţionale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 603/2011

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele privind supravegherea de către Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor a modului de punere în aplicare a sancţiunilor internaţionale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 17 iunie 2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Intră sub incidenţa prezentelor norme următoarele categorii de persoane fizice şi juridice:

a) instituţiile financiare persoane juridice române şi sucursalele instituţiilor financiare persoane juridice străine, cu excepţia celor supravegheate şi controlate de Banca Naţională a României şi Autoritatea de Supraveghere Financiară potrivit prevederilor art. 27 şi 28 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor şi finanţării terorismului, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările şi completările ulterioare;

b) furnizorii de servicii de jocuri de noroc;

c) auditorii, experţii contabili şi contabilii autorizaţi, evaluatorii autorizaţi, consultanţii fiscali, persoanele care acordă consultanţă financiară, de afaceri sau contabilă, alte persoane care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor

material, asistenţă sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, financiare, ca activitate economică sau profesională principală;

d) notarii publici, avocaţii, executorii judecătoreşti şi alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistenţă pentru întocmirea sau perfectarea de operaţiuni pentru clienţii lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acţiuni sau părţi sociale ori elemente ale fondului de comerţ, administrarea instrumentelor financiare, valorilor mobiliare sau a altor bunuri ale clienţilor, operaţiuni sau tranzacţii care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcţionării sau administrării unei societăţi; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăţi, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum şi în cazul în care participă în numele sau pentru clienţii lor în orice operaţiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile; crearea, funcţionarea sau administrarea de fiducii, societăţi, fundaţii sau structuri similare;

e) furnizorii de servicii pentru societăţi sau fiducii, alţii decât cei prevăzuţi la lit. c) şi d);

f) furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale şi monede fiduciare;

g) furnizorii de portofele digitale;

h) agenții și dezvoltatorii imobiliari, inclusiv atunci când acționează în calitate de intermediari în închirierea de bunuri imobile, dar numai în ceea ce privește tranzacțiile pentru care valoarea chiriei lunare reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult;

i) alte persoane care, în calitate de profesioniști, comercializează bunuri, numai în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele;

j) persoanele care comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul de opere de artă, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult;

k) persoanele care depozitează sau comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere de artă, atunci când această activitate este desfășurată în zone

libere, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult.”

2. La articolul 4, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se vor transmite în forma prevăzută în Normele privind mecanismul de transmitere către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a rapoartelor prevăzute la art. 18 din ordonanța de urgență, ce vor fi aprobate prin ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — În scopul asigurării desfășurării activității în conformitate cu cerințele ordonanței de urgență, persoanele prevăzute la art. 2 aplică măsurile de cunoaștere a clientelei, pentru a stabili dacă aceasta include persoane sau entități desemnate ori dacă operațiunile derulate cu aceasta implică bunuri în sensul ordonanței de urgență, inclusiv pe cele prevăzute în reglementările sectoriale emise în temeiul art. 59 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare.”

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

Vicepreședintele Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor,

Constantin Ilie Aprodu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 10 martie 2021.
Nr. 299.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de investiții și intervenții în cazarma 705 Pitești”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de investiții și intervenții în cazarma 705 Pitești”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării

Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 10 martie 2021.
Nr. 301.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Lucrări de investiții și intervenții în cazarma 705 Pitești”**

Titular: Ministerul Apărării Naționale

Beneficiar: Direcția medicală — pe perioada realizării investiției

Beneficiar final: Spitalul Militar de Urgență „Dr. Ion Jianu” Pitești

Amplasament: municipiul Pitești, strada Negru Vodă nr. 47, județul Argeș

Indicatorii tehnico-economici:

1. Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data de 1.04.2019; 1 euro = 4,7526 lei), din care:		mii lei	111.119
— construcții-montaj		mii lei	81.523
2. Eșalonarea investiției: INV/C+M	— Anul I	<u>INV</u> C+M	<u>mii lei</u> 37.000 27.000
	— Anul II	<u>INV</u> C+M	<u>mii lei</u> 37.000 27.000
	— Anul III	<u>INV</u> C+M	<u>mii lei</u> 37.119 27.523
3. Capacități (în unități fizice):			
— construcții	suprafața desfășurată	mpAcđ	15.753
4. Durata de execuție a obiectivului de investiții		luni	36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

**HOTĂRÂRE
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Lucrări de intervenție
la pavilionul B în cazarma 646 Brașov”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de intervenție la pavilionul B în cazarma 646 Brașov”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 10 martie 2021.
Nr. 302.

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Lucrări de intervenție la pavilionul B în cazarma 646 Brașov”**

Titular: Ministerul Apărării Naționale

Beneficiar: Direcția medicală — pe perioada realizării investiției

Beneficiar final: Spitalul Militar de Urgență „Regina Maria” Brașov

Amplasament: municipiul Brașov, Strada Pieții nr. 9, județul Brașov

Indicatorii tehnico-economici:

1. Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data de 21.04.2020; 1 euro = 4,8345 lei), din care:			mii lei	54.012
— construcții-montaj			mii lei	40.778
2. Eșalonarea investiției: INV/C+M	— Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>35.219</u>
		C+M	mii lei	33.051
	— Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>18.793</u>
		C+M	mii lei	7.727
3. Capacități (în unități fizice):				
— construcții	suprafața desfășurată		mpAd	4.317,75
4. Durata de execuție a investiției			luni	14

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

**pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului culturii
și patrimoniului național nr. 2.562/2010 privind aprobarea Procedurii de acordare
a autorizațiilor pentru cercetarea arheologică**

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (9) și (13), art. 12 lit. d) și e) și art. 16 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.562/2010 privind aprobarea Procedurii de acordare a autorizațiilor pentru cercetarea arheologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 17 noiembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) sunt valabile pe toată durata proiectului de cercetare, cu excepția autorizației pentru cercetare arheologică sistematică, pentru care valabilitatea este de un an.”

2. **La articolul 12 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:**

„f) proiect de supraveghere arheologică.”

3. **La articolul 13 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:**

„c) proiect de diagnostic arheologic.”

4. **La articolul 14, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:**

„d) proiect pentru utilizarea detectorului de metale.”

5. **După articolul 18, se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 18¹. — După finalizarea cercetării arheologice, realizată pe baza autorizațiilor emise potrivit prezentei proceduri, instituțiile organizatoare depun rapoartele de cercetare arheologică la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii.”

Art. II. — Prezentul ordin nu se aplică solicitărilor de acordare a autorizațiilor pentru cercetarea arheologică depuse anterior intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 1

din 18 ianuarie 2021

Dosar nr. 2.846/1/2020

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Denisa Angelica Stănișor — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Laura-Mihaela Ivanovici — președintele Secției I civile

Marian Budă — președintele Secției a II-a civile

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale

Florentina Dinu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Mariana Constantinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Horațiu Pătrașcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Veronica Năstasie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Daniel Gheorghe Severin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gabriel Viziru — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Nicolae Gabriel Ionaș — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emilia Claudia Vișoiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adriana Elena Gherasim — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ionel Barbă — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Măiereanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Virginia Filipescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Georgeta Negrilă — judecător la Secția I civilă

Valentin Mitea — judecător la Secția I civilă

Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Zaharia — judecător la Secția a II-a civilă

Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală

Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 33 alin. (1), coroborat cu art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef al Secției judiciare, Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul Î.C.C.J.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova cu privire la următoarea problemă de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare [art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare], art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, intervine sau nu încetarea de drept a mandatului de primar, dacă acesta este ulterior mandatului în cursul căruia a fost constatată starea de incompatibilitate printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă.”

6. Magistratul-asistent prezintă referatul privind obiectul recursului în interesul legii, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și opiniile cu privire la problema de drept supusă dezlegării, formulate de Ministerul Public și de Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj.

7. Președintele completului de judecată, constatând că nu există chestiuni prealabile sau excepții, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general, pentru prezentarea punctului de vedere cu privire la recursul în interesul legii.

8. Doamna procuror pune concluzii pentru admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în problema de drept vizată, în sensul celei de-a doua orientări exprimate în jurisprudența instanțelor de judecată, conform căreia măsura încetării de drept a mandatului primarului este

consecința unei stări de incompatibilitate, indiferent dacă aceasta este constatată în perioada mandatului în desfășurare sau în perioada unui mandat anterior; în susținerea acestei soluții, doamna procuror face referire la argumentele prezentate pe larg în scris, în punctul de vedere formulat și depus la dosar.

9. Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

10. Prin Hotărârea nr. 25 din 23 septembrie 2020, Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării pe calea recursului în interesul legii cu privire la următoarea problemă de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare [art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare], art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, intervine sau nu încetarea de drept a mandatului de primar, dacă acesta este ulterior mandatului în cursul căruia a fost constatată starea de incompatibilitate printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă.”

II. Prevederile legale incidente

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 sau Codul administrativ):

„Art. 160. — Încetarea de drept a mandatului primarului

(1) Mandatul primarului încetează, de drept, în următoarele cazuri:

(...)

b) constatarea și sancționarea, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate;”

12. Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 393/2004):

„Art. 15. — (...)

(2) Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri:

(...)

b) incompatibilitate;”

13. Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 161/2003):

„Art. 91. — (...)

(1) Starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție

sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.”

14. Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 176/2010):

„Art. 25. — (1) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(...)

(3) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.”

III. Examen jurisprudențial — principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență

15. Autorul sesizării apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, arătând că, în practica instanțelor judecătorești, problema de drept supusă dezbaterii a fost soluționată neunitar, prin pronunțarea unor hotărâri definitive diferite.

16. Se arată în sesizare că litigiile în care a fost pusă problema de drept invocată au ca obiect anularea ordinului emis de prefect, prin care se constată încetarea înainte de termen a mandatului de primar, în temeiul art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 [fostul art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004], ca urmare a constatării și sancționării, în condițiile Legii nr. 176/2010, a unei stări de incompatibilitate. Primarul s-a aflat în stare de incompatibilitate în perioada exercitării mandatului anterior și aceasta a fost constatată printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate (A.N.I.), a cărui legalitate a fost contestată și confirmată, prin hotărâre judecătorească definitivă, în perioada mandatului următor, în care se emite și ordinul prefectului, a cărui anulare se solicită de către primar, în cadrul litigiilor.

17. Autorul sesizării precizează că, în soluționarea acestor litigii, instanțele de judecată nu au un punct de vedere unitar, fiind evidențiate două orientări.

18. Unele instanțe au admis acțiunile formulate de primari, anulând ordinele emise de către prefecti.

19. Aceste instanțe, interpretând dispozițiile art. 25 și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, au apreciat că:

„(...) starea de incompatibilitate a unei persoane constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării specifice demnității sau funcției în legătură cu care s-a stabilit în mod definitiv starea de incompatibilitate, derogările prevăzute în Legea nr. 176/2010 fiind cele prevăzute de alin. (4) al art. 25 și alin. (3) al art. 26 din același act normativ privind sancțiunile aplicabile în cazul acestor abateri disciplinare (care sunt mai grave decât mustrarea sau avertismentul), respectiv cele privind începutul termenului de prescripție pentru constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunii corespunzătoare. (...) Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, aceasta nu mai poate ocupa, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014¹, o altă funcție eligibilă prevăzută de art. 1 din Legea

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014.

nr. 176/2010, pe o perioadă de trei ani de la încetarea mandatului, iar în cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează, potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate. (...) Este adevărat că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 393/2004, starea de incompatibilitate atrage încetarea de drept a mandatului de primar, însă în cauză se reține că starea de incompatibilitate a reclamantei, constatată prin raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, nu privește această funcție, ci pe aceea pe care a îndeplinit-o în calitate de primar, în mandatul 2012—2016. Această împrejurare nu a fost remarcată și nici motivată de către pârât care, pornind de la constatarea definitivă a stării de incompatibilitate a reclamantei pentru funcția de primar, a apreciat că această incompatibilitate se răsfrânge asupra celui de-al doilea mandat într-o funcție eligibilă. Instanța consideră că dispozițiile art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, care stabilesc clar durata stării de incompatibilitate, trebuiau avute în vedere la emiterea ordinului contestat și, față de faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate a constatat că starea de incompatibilitate a avut loc în perioada 19.06.2012—10.12.2014, prefectul trebuia să constate, raportat la această prevedere legală, că la momentul emiterii ordinului starea de incompatibilitate nu mai exista și nu mai poate afecta mandatul de primar 2016—2020. Așa fiind, instanța conchide că, din perspectiva neaplicării prevederilor art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, ordinul contestat este nelegal emis. Este evident că, prin aplicarea art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, reclamanta nu se afla în stare de incompatibilitate la data emiterii ordinului, aceasta încetând potrivit textului amintit «la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta», în concret la data încetării de drept a mandatului de primar, care s-a produs în anul 2016. Prin urmare, neexistând îndeplinită condiția prevăzută de art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 (neexistând incompatibilitate), prefectul a emis în mod nelegal ordinul (...), constatând în mod nejustificat încetarea înainte de termen a mandatului primarului.” (Sentința nr. 404 din 14 august 2019 — Dosar nr. 1.384/102/2019 — Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal).

20. În această orientare, autorul sesizării apreciază că se încadrează și alte instanțe, după cum urmează: *Tribunalul Sibiu* — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 570/CA din 28.08.2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.075/85/2019), *Tribunalul Arad* — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 857 din 3.12.2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.406/108/2019) și *Tribunalul Ilfov* (Sentința nr. 594 din 25.05.2020, pronunțată în Dosarul nr. 609/93/2020, și Sentința civilă nr. 144 din 23.01.2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.651/93/2019).

21. Alte instanțe au respins acțiunile formulate de către primari, orientare în cadrul căreia au fost identificate două categorii de argumente:

— unele instanțe au reținut „ca fiind neîntemeiat motivul (...) că a încetat mandatul de primar în cadrul căruia a fost găsit incompatibil, în anul 2016, (...) iar sancțiunea poate fi numai aferentă unui raport de muncă în vigoare și nu unuia finalizat, (întrucât — n.r.) numai incompatibilitatea săvârșită în exercitarea actualului mandat reprezintă cauză de încetare de drept a mandatului de primar. (...) art. 160 din Codul administrativ nu distinge cu privire la mandatul cu privire la care s-a identificat starea de incompatibilitate, ci prevede că mandatul primarului încetează, de drept, în caz de constatare și sancționare, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate, data

încetării de drept a mandatului fiind data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, în cazul în care s-a constatat legalitatea raportului de evaluare. Pe de altă parte, este adevărat că, în baza art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data de la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate, însă aceste dispoziții legale nu pot înlătura aplicarea dispozițiilor art. 160 din Codul administrativ, în contextul în care primarul căruia i-a încetat mandatul cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate a obținut, imediat după, alte mandate, în perioada în care raportul A.N.I. nu era încă definitiv, astfel că perioada de decădere de 3 ani, prevăzută de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, nu i-a putut fi aplicată la acel moment. Din punctul de vedere al instanței, dacă în termenul respectiv persoana a obținut, ca efect al alegerilor, «aceeași funcție» și se constată starea de incompatibilitate cu privire la funcția eligibilă deținută anterior, calitatea de ales trebuie să înceteze, punându-se capăt mandatului, înainte de termen.” (*Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal, Sentința nr. 291 din 19 martie 2020 — Dosar nr. 215/63/2020 și Sentința nr. 669 din 29 martie 2020 — Dosar nr. 2.139/63/2020*);

— alte instanțe au apreciat că „starea de incompatibilitate și efectele acesteia sunt guvernate, din perspectiva normelor de drept material, de Legea nr. 161/2003, în vigoare la data faptelor, iar în ceea ce privește normele de procedură, de actul normativ în vigoare la data verificării și întocmirii raportului, respectiv Legea nr. 176/2010, astfel că nu sunt nesocotite prevederile art. 6 alin. (1) teza a II-a din Codul civil (...). Aceste argumente stau și la temelia neaplicării art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010, introdus prin Legea nr. 54/2019, (...) respectiv art. 91 alin. (11) din Legea nr. 161/2003, introdus prin Legea nr. 59/2019 (...). (...) din interpretarea prevederilor art. 160 din Codul administrativ rezultă că legiuitorul a reglementat cazurile de încetare de drept, în virtutea legii, a mandatului de primar, prefectul având competența doar de a constata încetarea de drept a mandatului, evident după ce intervine una din cauzele de încetare. Or, în litigiul *pendinte*, încetarea mandatului de primar al reclamantului a intervenit, în temeiul legii, la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești pronunțate în cadrul contestației împotriva raportului de evaluare A.N.I., așa cum prevede art. 160 alin. (4) din Codul administrativ.” (*Sentința nr. 65 din 17 martie 2020 a Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 148/112/2020, Decizia nr. 1.054 din 22 iunie 2020 a Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal — Dosar nr. 1.415/95/2019 și Sentința nr. 501/CA din 21 noiembrie 2019 a Tribunalului Satu Mare — Dosar nr. 2.034/83/2019*).

IV. Opinia autorului sesizării

22. Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova, autorul sesizării, nu a formulat un punct de vedere cu privire la problema de drept propusă spre dezlegare.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.990/C/3733/III-5/2020 din 11 decembrie 2020, apreciază că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în spiritul și litera legii, astfel încât consideră că măsura încetării de drept a mandatului primarului este consecința unei stări de incompatibilitate, indiferent dacă aceasta este constatată în perioada mandatului în curs sau în perioada unui mandat anterior.

24. Se arată, în acest sens, că raportat la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, și la interpretarea dată de instanța de contencios constituțional dispozițiilor legale supuse examinării, *perioada de interdicție de 3 ani* nu operează de la data reținerii stării de incompatibilitate prin raportul de evaluare, ci trebuie avută în vedere data rămânerii definitive a raportului de evaluare, inclusiv în cazul în care acesta a fost contestat în instanță, de la această dată urmând a fi aplicate, în termen de 6 luni, sancțiunile impuse de lege.

25. Astfel, nu trebuie confundată perioada reținută prin raportul de evaluare, în care s-a aflat în stare de incompatibilitate persoana respectivă, cu consecințele care decurg din aceasta, respectiv cu interdicțiile prevăzute de lege care decurg din starea de incompatibilitate și cu perioada în care acestea operează. Interdicția și perioada în care aceasta operează sunt tocmai consecința existenței anterioare a unei stări de incompatibilitate. Așadar, nu este vorba despre perioada de incompatibilitate care a fost stabilită prin raportul de evaluare, ci despre perioada de la care operează interdicțiile prevăzute de lege ce decurg din respectiva stare de incompatibilitate.

26. Trebuie, deci, avută în vedere data rămânerii definitive a raportului de evaluare, fiind irelevantă, sub aspectul momentului de la care începe perioada de interdicție de 3 ani, perioada în care s-a reținut că reclamantul s-a aflat în stare de incompatibilitate; este evident faptul că perioada de interdicție de 3 ani se aplică noului mandat de primar în situația în care raportul de evaluare a rămas definitiv în timpul exercitării acestuia, aplicarea sancțiunii art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 neputând fi condiționată de survenirea momentului efectiv și definitiv în care s-a constatat existența stării de incompatibilitate, exclusiv în timpul exercitării mandatului anterior.

27. Totodată, dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, potrivit căroră, în cazul încetării de drept a mandatului, inclusiv în caz de incompatibilitate, persoana care a ocupat o funcție eligibilă este decăzută din dreptul de a mai ocupa o altă funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, sunt încă o dovadă în sensul că voința legiuitorului a fost aceea de a sancționa starea de incompatibilitate chiar și după expirarea mandatului.

28. Situația în care o persoană aflată în stare de incompatibilitate ocupă o funcție de natura celor prevăzute de art. 1 din Legea nr. 176/2010, în perioada de 3 ani în care operează interdicția legală prevăzută de acest act normativ, constituie o încălcare a principiilor constituționale și legale privind ocuparea funcțiilor și demnităților publice care se bucură de integritate, noul mandat fiind obținut cu încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, cu consecința constatării acestei împrejurări prin ordin emis de către prefect, în condițiile art. 69 din Legea administrației publice locale, nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, constatarea definitivă a stării de incompatibilitate a unei persoane se răsfrânge și asupra celui de-al doilea mandat într-o funcție eligibilă.

29. Se concluzionează în sensul că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa persoanele cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului juridic privind incompatibilitățile, sancțiunea având două componente: eliberarea din funcție, conform art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, și interdicția de a mai ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea de drept a mandatului, conform art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.

VI. **Punctul de vedere teoretic exprimat de specialiștii din cadrul facultăților de drept**

30. Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat facultăților de drept din principalele centre universitare naționale opinia științifică cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării; dintre acestea, a răspuns solicitării doar Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai² din Cluj.

31. S-a arătat că incompatibilitatea reprezintă, în esență, un fapt juridic: o situație în care una și aceeași persoană exercită o funcție publică în paralel cu o alta ori deține o anumită calitate sau exercită o activitate, în condițiile în care un text de lege interzice expres acest cumul. Și, din punct de vedere temporal, incompatibilitatea durează, ca stare de fapt, de la momentul în care persoana în cauză este îndreptățită formal să exercite ambele funcții/calități/activități și până la momentul la care una dintre acestea încetează. Efectul juridic incontestabil al acestui fapt juridic este acela al încetării automate a funcției protejate prin instituirea incompatibilității.

32. Instituția incompatibilității avea, la origine, exclusiv un rol de protecție a unor funcții (care, prin cumul cu altele, nu puteau fi exercitate în mod adecvat), așa încât încetarea (automată a) funcției nu reprezenta altceva decât o măsură administrativă fără efect sancționator, represiv, menită doar să readucă situația juridică la normal; în prezent, însă, în lumina textelor legale în vigoare și în ciuda unui limbaj juridic adesea defectuos, incompatibilitatea pare a fi o situație ilicită „starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară” — art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010, bunăoară, care atrage, în cazul primarului, aplicarea unor sancțiuni de natură administrativă: încetarea mandatului [art. 160 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, coroborat cu art. 25 alin. (1) din Legea nr. 176/2010], respectiv decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție sau demnitate publică pe o perioadă de 3 ani de la data încetării de drept a mandatului [art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010].

33. Se consideră că este foarte probabil ca tocmai această schimbare de abordare a instituției juridice a incompatibilității să reprezinte sursa controverselor jurisprudențiale ce face obiectul recursului în interesul legii supus analizei de față.

34. Se arată că, de la momentul încetării stării de incompatibilitate, începe să curgă termenul de prescripție de 3 ani, reglementat de art. 25 alin. (5) din Legea nr. 176/2010, care ar împiedica angajarea răspunderii administrative a primarului.

35. În ce privește problema de drept supusă dezlegării se precizează că aceasta presupune premisa că acest termen nu s-a scurs, fiind mai întâi întrerupt, prin realizarea cercetării administrative finalizate cu emiterea raportului de către A.N.I., și ulterior suspendat, prin formularea acțiunii în contencios administrativ de către primarul aflat în situație de incompatibilitate.

36. Practic, această situație specială de suspendare a termenului de prescripție poate fi dedusă, implicit, din coroborarea alin. (3) și (4) ale art. 160 din Codul administrativ, de vreme ce din interpretarea acestora rezultă în mod clar că, pe perioada judecării acestei acțiuni, momentul încetării de drept a mandatului (deci, practic, aplicarea sancțiunii administrative) este amânat(ă). În acest context și în ipoteza în care, între timp, primarul exercită un mandat subsecvent celui în care a fost constatată starea de incompatibilitate, problema care solicită o rezolvare este aceea de a ști dacă acestui al doilea mandat i se aplică încetarea de drept prevăzută de art. 160 din Codul administrativ.

² Dr. Ovidiu Podaru, profesor universitar, titular al disciplinelor Drept administrativ (I și II).

37. Or, în condițiile în care, așa cum s-a arătat, în prezent aceasta are natura unei sancțiuni administrative (urmată de o alta, aceea a interdicției de 3 ani de a mai exercita vreo funcție publică), potrivit normelor legale menționate, aplicarea ei, supusă regimului prescripției extinctive reglementate de Codul civil, a fost, o perioadă de timp, suspendată prin introducerea unei acțiuni în contencios administrativ.

38. În plus, prin Decizia nr. 396 din 13 iunie 2017³ (paragraf 25), Curtea Constituțională a arătat că sintagma „aceeași funcție” se referă la „toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege” (*Legea nr. 176/2010 — n.r.*); în consecință, într-o interpretare *a fortiori*, se poate subînțelege că, de vreme ce interdicția de 3 ani ar trebui considerată ca fiind aplicabilă „oricărui mandat”, și sancțiunea încetării de drept poate fi aplicată „în orice mandat”.

39. Se concluzionează, astfel, că încetarea de drept poate interveni și în cursul unor mandate subsecvente ale primarului.

VII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

40. Prin Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 15 noiembrie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.*”

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

41. În jurisprudența instanței de contencios constituțional au fost identificate următoarele decizii, ce pot prezenta relevanță, alături de cele menționate deja, în cele ce precedă, cu privire la problema de drept ce face obiectul recursului în interesul legii supus analizei:

— Decizia nr. 60 din 12 februarie 2020 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 8 mai 2020;

— Decizia nr. 175 din 29 martie 2016 referitoare la dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2016;

— Decizia nr. 663 din 30 octombrie 2018 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 9 ianuarie 2019;

— Decizia nr. 466 din 12 iulie 2018 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (4),

art. 25 alin. (1) și (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, art. 69 alin. (3) și (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 16 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 4 ianuarie 2019;

— Decizia nr. 856 din 10 decembrie 2015 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. 25 alin. (3) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 3 martie 2016.

IX. **Raportul asupra recursului în interesul legii**

42. Raportul analizează sesizarea, constatând că, în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, s-a făcut dovada existenței unei jurisprudențe neunitare cu privire la problema de drept invocată de titularul sesizării.

43. Pentru dezlegarea acestei probleme de drept, judecătorii-raportori propun soluția potrivit căreia, în interpretarea dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010, încetarea de drept a mandatului de primar intervine chiar dacă acesta este ulterior mandatului în cursul căruia a fost constatată starea de incompatibilitate, printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

44. **Verificarea regularității investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție** impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”, precum și ale art. 514 din același cod, referitoare la obiectul recursului și la titularul dreptului de sesizare; analiza implică, așadar, mai multe aspecte.

45. *Sub aspectul cerinței de ordin formal* prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, constând în *dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive*, se constată că aceasta este îndeplinită, autorul sesizării atașând hotărârile de sesizare hotărârile judecătorești definitive menționate mai sus, la pct. III — Principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență.

46. *Sub aspectul obiectului recursului în interesul legii*, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, condiție care se constată a fi îndeplinită, de asemenea.

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 18 octombrie 2017.

47. *Sub aspectul titularului dreptului* de a formula recursul în interesul legii, se constată că autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare, prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

48. **În ceea ce privește analiza problemei de drept supuse dezlegării**, Înalta Curte de Casație și Justiție observă, ca situație premisă, că obiectul litigiilor care au condus la apariția divergenței de jurisprudență constă în acțiunea în anulare a ordinului emis de prefect, prin care se constată încetarea înainte de termen a mandatului de primar, ca urmare a constatării și sancționării unei stări de incompatibilitate, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice.

49. Primarul s-a aflat în stare de incompatibilitate în perioada exercitării mandatului anterior și aceasta a fost constatată printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost contestată, iar hotărârea judecătorească ce confirmă legalitatea raportului de evaluare a rămas definitivă în mandatul următor, în care se emite și ordinul prefectului a cărui anulare se solicită de către primar.

50. Instanța de trimitere a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii cu privire la interpretarea atât a dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cât și a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004, fiind necesară această distincție, în funcție de data emiterii ordinului prefectului, a cărui anulare se solicită.

51. Astfel, Legea nr. 393/2004 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, iar textul art. 15 alin. (2) lit. b) avea următorul conținut: „Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: b) incompatibilitate”, relevante fiind și dispozițiile art. 16 alin. (1) din același act normativ, potrivit cărora, „În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului”.

52. La data de 5.07.2019 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, act normativ prin care, potrivit dispozițiilor art. 597 alin. (2) lit. h), s-a abrogat Legea nr. 393/2004.

53. La data intrării în vigoare a Codului administrativ își produc efectele prevederile art. 160 alin. (1) lit. b), conform cărora „Mandatul primarului încetează, de drept, în următoarele cazuri: (...) b) constatarea și sancționarea, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate”; de asemenea, alin. (7) al aceluiași articol dispune că „În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului”.

54. Din analiza hotărârilor judecătorești pronunțate în litigiile care au condus la divergența de jurisprudență se observă că, în unele cazuri, ordinul prefectului a cărui anulare se solicită a fost emis în baza Legii nr. 393/2004, fiind analizate astfel prevederile acestui act normativ, iar în alte spețe actul administrativ a fost emis după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, instanțele efectuând o analiză a dispozițiilor din Codul administrativ.

55. În esență, problema de drept ce constituie obiectul sesizării este incidența în cauză a dispozițiilor art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, care a condus la soluția admiterii acțiunilor în anulare, în situația în care starea de incompatibilitate constatată prin raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privea funcția de primar deținută în mandatul anterior (2012—2016).

56. În susținerea acestei soluții, instanțele au considerat că dispozițiile art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 59/2019, dispoziții care stabilesc durata stării de incompatibilitate, trebuiau avute în vedere la emiterea ordinului contestat, față de faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate a constatat că starea de incompatibilitate a avut loc în perioada 2012—2014. Astfel, în opinia acestor instanțe, prefectul trebuia să constate, raportat la această prevedere legală, că, la momentul emiterii ordinului, starea de incompatibilitate nu mai exista și nu mai poate afecta mandatul de primar 2016—2020.

57. Dimpotrivă, celelalte instanțe au adoptat o altă interpretare a textului de lege, apreciind că dispozițiile art. 160 din Codul administrativ nu disting cu privire la mandatul în care s-a identificat starea de incompatibilitate, ci prevăd că mandatul primarului încetează de drept, în caz de constatare și sancționare, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate, data încetării de drept a mandatului fiind data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, în cazul în care s-a constatat legalitatea raportului de evaluare. În opinia acestor instanțe, dispozițiile art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 nu pot înlătura aplicarea dispozițiilor art. 160 din Codul administrativ, în contextul în care primarul căruia i-a încetat mandatul cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate a obținut, imediat după acest mandat, alt mandat, în perioada în care raportul Agenției Naționale de Integritate nu era încă definitiv, astfel că perioada de decădere de 3 ani prevăzută de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu i-a putut fi aplicată la acel moment.

58. Înalta Curte de Casație și Justiție constată că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale la care se referă sesizarea trebuie făcute în sensul hotărârilor judecătorești prin care s-au respins acțiunile formulate de primari.

59. Efectuând un istoric al actelor normative ce reglementează administrația publică locală, intrate în vigoare ulterior anului 1990, se observă că prin Legea administrației publice locale nr. 69/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 28 noiembrie 1991 (*Legea nr. 69/1991*), s-a prevăzut, la art. 40, faptul că „Mandatul primarului este de 4 ani și expira la depunerea jurământului de către noul primar. Mandatul poate înceta înainte de termen în caz de demisie, pierderea drepturilor electorale, apariția uneia din situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 15 alin. 1 lit. a) și c), deces sau demitere”.

60. Prin art. 157 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, a fost abrogată Legea administrației publice locale nr. 69/1991.

61. Legea nr. 215/2001 a fost republicată în temeiul art. III din Legea nr. 286/2006 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 18 iulie 2006, și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 13 septembrie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare, fiind, ulterior, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007.

62. Inițial, la data publicării Legii nr. 215/2001, art. 72 prevedea că „(1) Mandatul primarului este de 4 ani și se exercită până la depunerea jurământului de primarul nou-ales. Mandatul primarului poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau de catastrofă”. Textul alin. (2) lit. b) al aceluiași articol dispunea că „(2) Mandatul încetează de drept în unul dintre următoarele cazuri: (...) b) incompatibilitate”, iar conform alin. (3) „În cazurile prevăzute la alin. (2) prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului”.

63. În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, a fost publicată Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali care, prin dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b), a prevăzut: „Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: b) incompatibilitate”. Potrivit art. 16 alin. (1) din același act normativ, „În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului”.

64. După republicarea și renumerotarea textelor, în temeiul art. III din Legea nr. 286/2006, Legea nr. 215/2001 a prevăzut la art. 69 alin. (2) faptul că „(2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali (...); (3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului”.

65. În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, a fost publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, care, prin dispozițiile art. 597 alin. (2) lit. e) și h), a abrogat Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

66. Textul legal incident în cauzele care au declanșat jurisprudența neunitară este art. 160 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care are titlul „Încetarea de drept a mandatului primarului”, mai exact alin. (1) lit. b), potrivit căruia „Mandatul primarului încetează, de drept, în următoarele cazuri: (...) b) constatarea și sancționarea, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, a unei stări de incompatibilitate”. Prezintă relevanță și dispozițiile alin. (4), conform cărora „În situația în care este contestată legalitatea actului prevăzut la alin. (3), data încetării de drept a mandatului este data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”.

67. Dispozițiile alin. (7) ale aceluiași articol prevăd care este procedura, în toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, respectiv „(...) prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului. Ordinul are la bază un referat semnat de secretarul general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, precum și actele din care rezultă motivul legal de încetare a mandatului”.

68. Textul art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, ce reglementează unul din cazurile de încetare de drept a mandatului primarului, este o normă de trimitere la condițiile Legii nr. 176/2010. Din cuprinsul acestui act normativ prezintă relevanță dispozițiile art. 25 din cadrul secțiunii a 3-a, intitulată „Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților”.

69. Astfel, art. 25 din Legea nr. 176/2010 prevede că:

„(1) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.*

(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o*

perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.

(3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.”*

70. De asemenea, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel”.

71. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea Constituțională a României a pronunțat Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

72. În considerentele deciziei menționate, Curtea Constituțională a statuat următoarele:

„(...) pentru a corespunde exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate, Curtea constată că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, în partea referitoare la «aceeași funcție», trebuie interpretate în sensul voinței legiuitorului de asigurare a integrității în exercitarea funcțiilor publice, inclusiv prin stabilirea unor interdicții și aplicarea unor sancțiuni în cazul persoanelor cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului incompatibilităților sau conflictului de interese.

37. Astfel, plecând de la premisa că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa persoanele cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului juridic privind incompatibilitățile sau conflictul de interese, fără a face vreo diferență între tipul funcțiilor electiv deținute, Curtea constată că atribuirea pentru sintagma «aceeași funcție» a înțelesului unic de funcția care a generat starea de incompatibilitate sau conflict de interese este de natură să lipsească de eficacitate norma juridică respectivă, contrar spiritului Legii nr. 176/2010.

(...)

39. Or, în interpretarea potrivit căreia o persoană cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese poate ocupa o altă funcție eligibilă decât cea care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, textul legal este în mod vădit contrar semnificației avute în vedere de legiuitor, care, prin Legea nr. 176/2010, a urmărit asigurarea integrității și transparenței în exercitarea tuturor funcțiilor și demnităților publice și al cărei scop este acela de a sancționa persoana în cauză prin stabilirea interdicției de a mai ocupa oricare dintre funcțiile eligibile.

40. De asemenea, a accepta interpretarea conform căreia unei persoane constatate a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese îi este interzis să mai ocupe doar funcția care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, putând, în schimb, ocupa orice altă funcție eligibilă, ar pune, practic, la îndemâna categoriilor de persoane vizate de Legea nr. 176/2010 un procedeu extrem de simplu de eludare a legii și a aplicabilității sancțiunilor instituite de aceasta, aspect de neconceput într-un stat de drept.

41. Pe cale de consecință, pentru a integra prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua în litera și spiritul Legii nr. 176/2010, astfel încât acestea să corespundă voinței reale avute de legiuitor la momentul adoptării lor, conținutul acestora trebuie interpretat în sensul că odată constatată definitiv existența unei stări de incompatibilitate sau conflict de interese, persoana în sarcina căreia această stare a fost stabilită decade din dreptul de a mai ocupa orice altă funcție eligibilă, prevăzută de art. 1 din lege, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. Curtea menționează că, în litera și spiritul legii, poate subzista doar interpretarea potrivit căreia o persoană care a ocupat, spre exemplu, funcția de consilier local sau județean și cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau încălcarea regimului privind conflictul de interese nu mai poate ocupa, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, nicio altă funcție eligibilă (spre exemplu, senator, deputat, primar, consilier local etc.).

42. Curtea constată, de asemenea, că numai în această interpretare prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt conforme dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii. Într-adevăr, Constituția lasă la aprecierea legiuitorului ordinar stabilirea condițiilor de ocupare a funcțiilor și demnităților publice, însă acesta trebuie să se conformeze cerințelor de claritate și precizie a normei. În același timp, doar în această interpretare, sintagma «aceeași funcție» îl poate avertiza în mod inechivoc pe destinatarul său asupra gravității consecințelor nerespectării enunțului legal pe care îl cuprinde, astfel încât dreptul la ocuparea și exercitarea funcțiilor publice eligibile să nu rămână teoretic și iluzoriu.

43. Față de considerentele expuse, Curtea constată că, pentru a fi în acord cu Legea fundamentală și pentru a corespunde voinței reale a legiuitorului, sintagma «aceeași funcție» din cuprinsul art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 nu poate primi nicio altă semnificație decât aceea că noțiunea «aceeași» din cuprinsul său se referă la oricare dintre funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 176/2010.

44. Curtea Constituțională a stabilit că, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare (a se vedea Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011).

45. Curtea nu declară neconstituțională o prevedere legală, astfel că nu se produc consecințe asupra existenței normative în ordinea juridică a normei supuse controlului, ci se stabilește doar, pe cale de interpretare, un unic înțeles constituțional al art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010.

46. Față de cele expuse, Curtea constată că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma «aceeași funcție» se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege și nicio autoritate nu poate ignora înțelesul constituțional astfel stabilit.

73. Astfel, din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale și potrivit interpretării date de Curtea Constituțională, perioada de interdicție de 3 ani nu operează de la data reținerii stării de incompatibilitate prin raportul de evaluare, ci trebuie avută în vedere data rămânerii definitive a raportului de evaluare, inclusiv în cazul în care acesta a fost contestat în instanță, de la această dată urmând a fi aplicate sancțiunile impuse de lege, în termen de 6 luni.

74. Nu trebuie confundată perioada reținută prin raportul de evaluare în care s-a aflat în stare de incompatibilitate persoana

respectivă, cu consecințele care decurg din aceasta, respectiv cu interdicțiile prevăzute de lege care decurg din starea de incompatibilitate și cu perioada în care acestea operează, acestea fiind consecința existenței anterioare a unei stări de incompatibilitate.

75. Trebuie avută în vedere data rămânerii definitive a raportului de evaluare, fiind irelevantă, sub aspectul momentului de la care începe perioada de interdicție de 3 ani, perioada în care s-a reținut că reclamantul s-a aflat în stare de incompatibilitate.

76. În acest context, este evident faptul că perioada de interdicție de 3 ani se aplică noului mandat de primar, în situația în care raportul de evaluare a rămas definitiv în timpul exercitării acestuia.

77. În consecință, aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu poate fi condiționată de survenirea momentului efectiv și definitiv în care s-a constatat existența stării de incompatibilitate, exclusiv în timpul exercitării mandatului anterior.

78. Interpretând dispozițiile art. 160 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, potrivit căreia „(3) Data încetării de drept a mandatului în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), în situația în care legalitatea raportului de evaluare prin care s-a constatat starea de incompatibilitate nu a fost contestată, este data expirării perioadei în care primarul are dreptul să conteste raportul de evaluare, în condițiile legii privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice” și „(4) În situația în care este contestată legalitatea actului prevăzut la alin. (3), data încetării de drept a mandatului este data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”, rezultă că, atunci când termenul legal de contestare a raportului de evaluare depășește durata primului mandat de primar, starea de incompatibilitate nu încetează odată cu ajungerea la termen a acestuia, ci se prelungește, de iure, până la expirarea termenului de contestare, termen care poate fi în interiorul celui de-al doilea mandat, consecutiv celui care a atras starea de incompatibilitate.

79. Voința legiuitorului rezultă chiar din modul de redactare a textului art. 160 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, redat anterior, data încetării de drept a mandatului fiind data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se constată legalitatea raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate. La stabilirea datei de încetare a mandatului unui primar pentru această situație, Codul administrativ face referire numai la „data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”, fără a face distincție cu privire la mandatul pe care îl exercită la momentul pronunțării hotărârii judecătorești.

80. Prezintă relevanță în analiza textelor legale supuse interpretării și Decizia Curții Constituționale nr. 175 din 29 martie 2016, prin care s-au statuat următoarele:

„(...) normele de lege criticate atribuie prefectului rolul de a «constata», respectiv de „a lua act” de încetarea mandatului de primar, în caz de incompatibilitate. Așadar, în acest caz, prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar și prefect. Departe de a constitui o încălcare a art. 123 alin. (4) din Constituție, prevederile de lege criticate dau expresie rolului prefectului, în calitate de reprezentant al Guvernului, de a asigura, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice, astfel cum stabilește art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 24 martie 2008.

24. Curtea constată că *ordinul emis de prefect, în temeiul acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se, astfel, raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice. Ca atare, prin crearea acestei atribuții, rațiunea legiuitorului nu contravine prevederilor constituționale, întrucât, conform art. 102 alin. (1) din Legea fundamentală, Guvernul exercită conducerea generală a administrației publice, iar prefectul este, potrivit art. 123 alin. (2), reprezentantul său pe plan local.*

25. Prin urmare, Curtea constată că *atribuția legală exercitată de prefect, prin emiterea unui asemenea act administrativ, nu este de natură să creeze raporturi de subordonare între prefect și primar, neafectând prevederile art. 123 alin. (4) din Constituție, și nici nu modifică situații juridice preexistente, cum este în speță cea de incompatibilitate, stabilită prin alte acte juridice.*”

81. În același sens, prin Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea nr. 215/2001, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 (preluate în actuala reglementare de art. 160 din Codul administrativ) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, cu referire la controlul ce poate fi efectuat de instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar, s-a statuat că:

„49. Normele legale citate sunt edictate în termeni clari și neechivoci în sensul că încetarea înainte de termen a mandatului de primar, în caz de incompatibilitate, intervine de drept, iar prefectul, prin ordin, nu face altceva decât să constate faptul că a intervenit această situație. În consecință, prefectul nu dispune de nicio marjă de apreciere în exercitarea acestei atribuții și, implicit, nici instanța de judecată nu poate face aprecieri privind oportunitatea sancțiunii.

(...)

55. Or, în speță este vorba de încetarea mandatului de primar ca urmare a constatării unei situații nelegale imputabile persoanei (starea de incompatibilitate) și de interdicția de a mai ocupa funcții eligibile pe o perioadă de trei ani. Este afectat, așadar, dreptul de a fi ales, nu dreptul de a alege, restrângerea este limitată în timp și există o vădită legătură între fapta imputată și sancțiune. Este nerelevant faptul că încetarea de drept a mandatului și decăderea din dreptul de a mai ocupa funcții eligibile se aplică în mod automat pentru toate situațiile de incompatibilitate, opțiunea legiuitorului situându-se în marja de apreciere a statului, acesta fiind în drept să considere că, ori de câte ori au fost încălcate normele privind incompatibilitatea, persoana vinovată nu mai poate fi investită cu exercițiul autorității publice o perioadă limitată de timp”.

82. Se observă că ordinul de constatare a încetării de drept a mandatului nu poate fi emis înainte de intervenirea cauzei de încetare de drept, adică înainte de rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a respins cererea de anulare a raportului emis de Agenția Națională de Integritate, iar dispozițiile art. 160 din Codul administrativ nu conțin nicio dispoziție expresă în sensul că, odată constatată starea de incompatibilitate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, persoana în cauză nu ar mai putea fi sancționată pentru motivul că se află în exercitarea unui alt mandat.

83. Întrucât legiuitorul nu a reglementat un alt moment de încetare a mandatului decât data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești, având în vedere și principiul de drept *ubi lex non distinguit, nec nos debemus*, prefectul avea obligația de a emite ordinul privind constatarea încetării mandatului de primar începând cu această dată, neavând drept de apreciere cu privire

la momentul încetării mandatului și emiterii ordinului prin care se constată intervenirea acestei situații.

84. În ceea ce privește dispozițiile art. 91 alin. (1¹) din Legea nr. 161/2003 se constată că acestea au fost introduse prin Legea nr. 59/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 9 aprilie 2019, și au următorul conținut:

„(1¹) Starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate”.

85. Din cuprinsul art. 2 din *Expunerea de motive* a legii modificatoare rezultă că, inițial, s-a intenționat completarea art. 80 din Legea nr. 161/2003 cu un nou alineat care să prevadă că „sancțiunea dispusă ca urmare a constatării situației de incompatibilitate să se poată aplica doar pentru mandatul în care a existat starea de incompatibilitate”, însă această intenție nu s-a materializat, întrucât conținutul art. 80 din actul normativ menționat nu s-a modificat până în prezent.

86. Analizând obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor din articolul unic pct. 4 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003, soluționată prin Decizia nr. 456 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 16 noiembrie 2018, Curtea Constituțională a precizat următoarele:

„62. Cu privire la articolul unic pct. 4 [cu referire la art. 91 alin. (1¹)] (...) se aduc completări la art. 91, care reglementează, în prezent, aspecte cu privire la Starea de incompatibilitate — momentul când intervine starea de incompatibilitate etc., însă nu și durata stării de incompatibilitate.

(...)

64. Prin legea modificatoare se propune completarea textului cu anumite precizări cu privire la durata stării de incompatibilitate, în sensul că starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.

65. Ca atare, raportând soluțiile de principiu referitoare la calitatea legii, mai sus menționate, la prevederile criticate, Curtea nu poate reține faptul că norma cuprinsă în articolul unic pct. 4 [cu referire la art. 91 alin. (1¹)] din legea criticată este „lipsită de logică normativă”, întrucât chiar dispozițiile art. 24 din Legea nr. 24/2000 prevăd că soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, pentru a se evita lacunele legislative, or, durata stării de incompatibilitate nu era legiferată în concret.”

87. Prevederile art. 91 alin. (1¹) din Legea nr. 161/2003 nu trebuie aplicate în sens literal, ci trebuie interpretate coroborat cu dispozițiile legale invocate anterior și în lumina jurisprudenței instanței de contencios constituțional care, prin Decizia nr. 682 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1050 din 11 decembrie 2018, a statuat că „(...) există dreptul legiuitorului de a avea o marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea unor incompatibilități suplimentare celor prevăzute de textul constituțional pentru funcțiile și demnitățile prevăzute expres de Constituție sau de legile infraconstituționale sau, dimpotrivă, de a renunța la unele deja stabilite pe cale infraconstituțională ori de a opta pentru o adaptare a standardului de integritate, în funcție de anumite circumstanțe, desigur nu și pentru o eliminare a standardului de integritate, cu respectarea obligațiilor ce decurg din calitatea României de membru al Uniunii Europene (...)”

88. În acest context legislativ și jurisprudențial, faptul de a nu fi sancționată o persoană doar pentru motivul că pronunțarea hotărârii judecătorești definitive de constatare a stării de

incompatibilitate nu s-a produs în timpul mandatului în care s-a ivit această situație echivalează cu o desconsiderare a standardelor de integritate proclamate în legislația națională și internațională.

89. Așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, trebuie avută în vedere rațiunea aplicării sancțiunii pentru starea de incompatibilitate, respectiv asigurarea integrității și transparenței în exercitarea tuturor funcțiilor și demnităților publice, al cărei scop este acela de a sancționa persoana în cauză prin stabilirea interdicției de a mai ocupa oricare dintre funcțiile eligibile prevăzute la art. 1 din Legea nr. 176/2010.

90. În același sens sunt și statuările din Decizia Curții Constituționale nr. 396 din 13 iunie 2017, în care s-a reținut că, „în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a II-a din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale”.

91. Dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, potrivit cărora, în cazul încetării de drept a mandatului, inclusiv în caz de incompatibilitate, persoana care a ocupat o funcție eligibilă este decăzută din dreptul de a mai ocupa o altă funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, sunt o dovadă în sensul că voința legiuitorului a fost aceea de a sancționa starea de incompatibilitate chiar și după expirarea mandatului în cadrul căruia a fost săvârșită fapta.

92. Integritatea exprimă corectitudinea și aplicarea legii, fără influența interesului personal, și se referă la totalitatea atribuțiilor unei persoane care exercită o funcție publică, exprimate prin legalitate și imparțialitate, valori fundamentale într-un stat de drept.

98. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 514 din același cod,

93. Așadar, scopul fundamental al instituirii regimului juridic al incompatibilităților și sancționarea acestora este acela de a conferi legitimitate și de a institui o protecție interesului public prin prisma faptului că, în exercitarea mandatului de primar, persoana respectivă reprezintă interesele cetățenilor cu drept de vot.

94. Situația în care o persoană aflată în stare de incompatibilitate ocupă o funcție de natura celor prevăzute de art. 1 din Legea nr. 176/2010 în perioada de 3 ani în care operează interdicția legală prevăzută de acest act normativ constituie o încălcare a principiilor constituționale și legale privind ocuparea funcțiilor și demnităților publice care se bucură de integritate, noul mandat fiind obținut cu încălcarea regimului juridic al incompatibilităților, cu consecința constatării acestei împrejurări prin ordin emis de către prefect.

95. Prin urmare, constatarea definitivă a stării de incompatibilitate a unei persoane se răsfrânge și asupra celui de-al doilea mandat într-o funcție eligibilă, intenția legiuitorului fiind aceea de a sancționa persoanele cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului juridic privind incompatibilitățile, sancțiunea având două componente: eliberarea din funcție, conform dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, și interdicția de a mai ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea de drept a mandatului, conform prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.

96. În consecință, dacă se constată starea de incompatibilitate cu privire la funcția eligibilă deținută anterior de o persoană, care a obținut, ca efect al alegerilor, aceeași funcție, calitatea de ales trebuie să înceteze, astfel încât măsura încetării de drept a mandatului primarului este consecința constatării unei stări de incompatibilitate, indiferent dacă aceasta este constatată în perioada mandatului în curs sau în perioada unui mandat anterior.

97. O interpretare contrară ar conduce la lipsirea de efecte a normei juridice și la eludarea prevederilor art. 25 din Legea nr. 176/2010, inclusiv a dispozițiilor art. 160 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Craiova.

În interpretarea dispozițiilor art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare [art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare], art. 91 alin. (1¹) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, intervine încetarea de drept a mandatului de primar, chiar dacă acesta este ulterior mandatului în cursul căruia a fost constatată starea de incompatibilitate printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, a cărui legalitate a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 18 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

UNIUNEA DEMOCRATĂ TURCĂ DIN ROMÂNIA (U.D.T.R.)

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2020

Denumirea partidului politic: Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)

Adresa sediului partidului politic: Constanța, Str. Crișanei nr. 44

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	U.D.T.R.	1.474	2.520	2.487	1.280	1.582	1.809	1.488	1.544	1.778	1.260	1.305	1.392

Cuantumul total	19.919 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Osman Fedbi
Semnătura	
Data întocmirii	11.03.2020

Situația centralizată a cuneturilor totale ale veniturilor obținute în anul 2020 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Denumirea partidului politic: Uniunea Democrată Turcă din România (U.D.T.R.)

Adresa sediului partidului politic: Constanța, Str. Crișanei nr. 44

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitate generatoare de venit	Sursa venitului	Cuantum anual
1	U.D.T.R.	Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu	Vânzare deșeuri hârtie—carton	223 lei
2	U.D.T.R.	Editarea carnetelor/legitimațiilor de membru U.D.T.R.	Vânzare legitimații de membru	30 lei

Cuantumul total	253 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Osman Fedbi
Semnătura	
Data întocmirii	11.03.2020

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

